

som skal gennemføres, skal selvfølgelig være bedst mulig i forhold til at sikre retssikkerheden for danske statsborgere, som kan blive udleveret til strafforfølgelse i andre lande.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne takke, ikke mindst for den opbakning, der er til hovedprincipperne i det fremsatte lovforslag, den meget brede opbakning, der er fra de fleste partiers side.

Jeg tror, det var hr. Per Kaalund, som indledte med at sige, at det jo som udgangspunkt egentlig var ganske rigtigt, at man naturligvis skulle retsforfølges i det land, hvor man havde begået forbrydelsen. Det er naturligvis under forudsætning af, at de helt almindeligt gældende retsprincipper og andre ting er overholdt.

Det er jo også det, der er baggrunden for, at et stort flertal i Folketinget, men også EU-kredsen er nået til enighed om at lave mere effektive og lempelige regler.

Så meget og så godt om det helt overordnede principielle. Jeg må så også sige: Det glæder mig faktisk i dag, at der er en meget ydmyg tilgang til det her lovforslag, for det er ikke nogen nem afvejning at være inde i, når man skal tage stilling til, hvorvidt det her er den rigtige vej at gå, det rigtige skridt at tage eller ej.

Regeringen mener, at det er et rigtigt skridt at tage, men vi har også gjort os vores overvejelser i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget, herunder ikke mindst brugen af afslagsgrunde for at sikre danske statsborgere bedst mulige vilkår i den situation, hvor lovforslaget er vedtaget og er ikrafttrådt. Det betyder også, at vi i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget valgte at benytte samtlige afslagsgrunde, såvel de obligatoriske som de fakultative, og indskrive dem i lovforslaget som afslagsgrunde til, hvorfor vi ikke vil udlevere danske statsborgere.

KL 15.00

På et enkelt punkt valgte vi ikke at gå linen fuldt ud og sige, at her bruger vi afslagsgrunden helt ud til kanten. Det er i § 10 b, hvor vi valgte at sige, at vi ikke vil lægge os fast på, at en person, der begår en forbrydelse i et andet land, i alle tilfælde skulle afsone dommen her i Danmark efterfølgende. I det hele taget syntes vi ikke, det var rigtigt at pålægge Danmark og den danske stat den forpligtelse, at vi under alle omstændigheder selv overtager strafforfølningen.

Som det også fremgår af vores kommenterede oversigt over høringssvarene, har vi valgt ikke at bruge den mulighed fuldt ud af den simple grund, at i en situation, hvor en person f.eks. begår terrorisme i et andet EU-land, mener jeg, at vi må forbeholde os ret til at afgøre, om den person skal hjem og afsone i Danmark, eller om personen skal afsone i det land, hvor terrorhandlingen er blevet begået. Det er i hvert fald de overvejelser, regeringen har været inde i. Men som jeg forhåbentlig giver udtryk for ved at præcisere dette, har der for os også været tale om en meget nøje afvejning af, hvordan vi kunne sikre danske interesser bedst muligt.

Fru Anne Baastrup var især meget optaget af det høringssvar, som er kommet fra Institut for Menneskerettigheder. Det er ganske korrekt, som fru Anne Baastrup sagde, at vi i høringsnotatet har forklaret, hvilke overvejelser vi har gjort os, og er nået til, at da den europæiske menneskerettighedskonvention i forvejen er anerkendt i dansk ret, fandt vi ikke anledning til at indsætte en generel bestemmelse på det punkt. Men vi har dog også i lyset af instituttets høringssvar valgt at præcisere, at udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Det gælder både i den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 5, og § 1, nr. 9, samt lovforslagets almindelige bemærkninger, så jeg mener altså, at vi allerede, i hvert fald i nogen grad, har imødekommet nogle af de synspunkter, der har været fremme.

Der har været en del omtale af konkrete sager i dag. Jeg har af gode grunde ikke mulighed for at komme med detaljerede bemærkninger til dem her i dag, for det kender jeg simpelt hen ikke sagerne godt nok til.

Jeg og regeringen er naturligvis fuldt ud indstillet på, at denne sag skal have en grundig behandling i Retsudvalget, og vi er indstillet på at besvare de spørgsmål, der måtte være. Jeg lægger ikke skjul på, at det er et vidtgående lovforslag, som vi ikke desto mindre finder er nødvendigt og rigtigt, men det betyder altså ikke, at det skal hastes igennem. Vi vil gerne medvirke til, at Folketinget får en god mulighed for at tage grundig stilling til sagen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.